

pligtigt Øl kun maa fraføres Bryggerierne paa hele, halve, fjerdedels eller ottendedels Tønder, ændret til at lyde saaledes: »skattepligtigt Øl maa kun fraføres Bryggeriet paa de af Toldbestyrelsen tilladte Beholdere« — i hvilken Henseende det i Anmærkningerne til Lovforslaget anføres, at det er Tanken, at Toldbestyrelsens Fastsætten af Beholdernes Art og Størrelse skal foregaa under Samraad med Bryggerierne, og at Ændringen navnlig er motiveret ved Hensynet til, at Bryggerierne maa antages at være interesserede i at faa Indflydelse paa Fastsættelsen af Emballerne, hvilket de ikke have, saalænge Loven udtrykkelig nævner Størrelserne. — Endelig ændres Benævnelsen »Tønde« i Loven af 1891 to Steder til »Hektoliter«. — Loven af 1897 er heretter ophævet, medens Loven af 1891 forbliver bestaaende med de her angivne Forandringer.

Den for Tiden af skattepligtigt Øl opkrævede Skat er efter Lov 11. Maj 1897 9 Kr. pr. Tønde, hvortil — efter Overgangen til Metersystemet — svarer 6 Kr. 85 Øre pr. Hektoliter; dog er (jfr. Lov 1. April 1891 § 2) et Overmaal af 8 Potter (eller med andre Ord 5,88 pCt.) tilladt. Lovforslaget, som var motiveret ved Overgangen til Metersystemet, gik, som det var forelagt, tillige ud paa en Forhøjelse af Skatten, idet det var foreslaaet at afrunde de nævnte 6 Kr. 85 Øre op til 7 Kr. (hvilket, efter en i Anmærkningerne opstillet Beregning, vilde betyde en forøget Skatteindtægt for Statskassen af ca. 133,000 Kr.), hvorhos Spillerummet for tilladt Overmaal var foreslaaet forøget fra 5,88 pCt. til 6 pCt. — Ved Lovforslagets 1. Behandling i *Landstinget* udtalte forskellige Talere (Tvede, C. C. Andersen, Brandes, Jørgen Pedersen) sig imod den Forhøjelse af Ølskatten, som vilde fremkomme ved Afrundingen fra 6 Kr. 85 Øre til 7 Kr., medens Madsen-Mygdal og Reedtz-Thott sluttede sig ogsaa til denne Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter Finansministeren bemærkede, at „for Statskassen kunne de 133,000 Kr. ikke spille nogen Rolle, omendskønt Statskassen selvfølgelig med Glæde tager imod smaa Bidrag, men det er kun af Nemhedshensyn, at Afrundingen er foreslaaet. Hvis det høje Ting mener, at Afrundingen er overflødig eller skadelig, er der fra Finansministeriets Side intet til Hinder for at blive staaende ved 6 Kr. 85 Øre, det er jo ikke noget Principspørgsmaal, der her er Tale om.“ — Da Brandes i Anledning heraf bemærkede, at, saavidt han forstod Ministeren, kan Ministeren gaa ind paa at blive ved de 6 Kr. 85 Øre — de 7 Kr. var kun noget, Regeringen havde foreslaaet for Nemheds Skyld — og »hvis altsaa Regeringen ikke lægger